

Rambeslut om överförande av frihetsberövande påföljder inom Europeiska Unionen

Sammanfattning

I betänkandet behandlar utskottet regeringens proposition 2007/08:84 Sveriges antagande av rambeslut om överförande av frihetsberövande påföljder inom Europeiska unionen samt tre motionsyrkanden som väckts med anledning av propositionen. I propositionen föreslås att utkastet till rambeslut ska godkännas av riksdagen.

I rambeslutet finns bestämmelser om under vilka förutsättningar en medlemsstat ska erkänna en dom och verkställa en frihetsberövande påföljd som dömts ut i en annan medlemsstat. Efter det att verkställigheten har överförts ska verkställigheten ske i den verkställande staten på samma sätt som en inhemsk frihetsberövande påföljd. Rambeslutet uppställer tidsfrister för beslut om erkännande och verkställighet av frihetsberövande domar som har meddelats i andra medlemsstater och även för själva överförandet av den dömde.

Utskottet tillstyrker att riksdagen godkänner utkastet till rambeslut och avstyrker motionerna.

I betänkandet finns två reservationer (s, v, mp).

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Ärendet och dess beredning	4
Propositionens huvudsakliga innehåll	5
Utskottets överväganden	6
Godkännande av rambeslut om överförande av frihetsberövande påföljder inom Europeiska unionen	6
Reservationer	11
1. Dömda som riskerar förföljelse, punkt 2 (s, v, mp)	11
2. Följdlagstiftning i propositioner om godkännande av rambeslut, punkt 3 (v, mp)	11
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	13
Propositionen	13
Följdmotionerna	13
<i>Bilaga 2</i>	
Utkast till rambeslut om överförande av frihetsberövande påföljder inom Europeiska unionen	14
<i>Bilaga 3</i>	
Utkast till uttalande från rådet i anslutning till rambeslutet	69

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Godkännande av utkast till rambeslut om överförande av frihetsberövande påföljder inom Europeiska unionen

Riksdagen godkänner

1. det inom Europeiska unionen upprättade utkastet till rambeslut om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på brottmålsdomar avseende fängelse eller andra frihetsberövande åtgärder i syfte att verkställa dessa inom Europeiska unionen,
 2. att Sverige ska lämna en underrättelse om avsikten att fortsätta tillämpa det nordiska samarbetet om överförande av frihetsberövande påföljder enligt artikel 26.4,
 3. att Sverige inte ska lämna någon förklaring enligt artikel 28.2.
- Därmed bifaller riksdagen proposition 2007/08:84 punkterna 1–3.

2. Dömda som riskerar förföljelse

Riksdagen avslår motionerna 2007/08:Ju23 yrkande 1 och 2007/08:Ju24.

Reservation 1 (s, v, mp)

3. Följdlagstiftning i propositioner om godkännande av rambeslut

Riksdagen avslår motion 2007/08:Ju23 yrkande 2.

Reservation 2 (v, mp)

Stockholm den 22 maj 2008

På justitieutskottets vägnar

Thomas Bodström

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Thomas Bodström (s), Inger Davidson (kd), Henrik von Sydow (m), Krister Hammarbergh (m), Margareta Persson (s), Ulrika Karlsson i Uppsala (m), Elisebeht Markström (s), Cecilia Wigström i Göteborg (fp), Karl Gustav Abramsson (s), Inge Garstedt (m), Helena Bouveng (m), Lena Olsson (v), Kerstin Haglö (s), Otto von Arnold (kd), Mehmet Kaplan (mp), Maryam Yazdanfar (s) och Karin Nilsson (c).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I januari 2005 tog Österrike, Finland och Sverige initiativ till ett rambeslut om ett europeiskt verkställighetsbeslut och överförande av dömda mellan Europeiska unionens medlemsstater (EUT C 150, 21.6.2005, s. 1, Celex 52005IG0621). En faktagromemoria har upprättats över det ursprungliga förslaget till rambeslut (2004/05:FPM58).

Vid ministerrådet för rättsliga och inrikes frågor möte den 15 februari 2007 nåddes en principöverenskommelse om innehållet i rambeslutet. Överenskommelsen avser ett utkast till rambeslut som i flera delar skiljer sig från det ursprungliga förslaget.

Europaparlamentet yttrade sig den 17 maj 2006 över utkastet till rambeslut (A6-0187/2006 slutlig). I yttrandet godkände parlamentet utkastet med vissa ändringsförslag. Eftersom det utkast över vilket principöverenskommelsen nåtts på flera väsentliga punkter skiljer sig från det tidigare utkastet uppmanades parlamentet att på nytt yttra sig, vilket parlamentet gjorde den 25 oktober 2007. I yttrandet godkände parlamentet utkastet till rambeslut med ett smärre ändringsförslag i rambeslutets beaktandesatser (P6_TA-PROV [2007]0476).

Regeringen har under förhandlingsarbetet fortlöpande informerat och samrått med riksdagen. Företrädare för Justitiedepartementet har sammanträtt med justitietskottet vid fem tillfällen. Vidare har justitieministern vid lika många sammanträden i EU-nämnden redogjort för förhandlingsarbetet och för den svenska positionen.

Avsikten är att rambeslutet ska antas så snart som möjligt. Från det att rambeslutet antas kommer medlemsstaterna att ha tre år på sig att genomföra rambeslutet i nationell lagstiftning. I propositionen behandlas frågan om riksdagens godkännande av rambeslutet. Vidare görs en bedömning av vilken lagstiftning som genomförandet av rambeslutet kräver.

En promemoria om Sveriges antagande av rambeslutet har remissbehandlats (Ds 2008:1). Remissyttrandena och en sammanställning över remissyttrandena finns tillgängliga i Justitiedepartementet (dnr Ju2007/10913/BIRS).

Regeringens förslag till riksdagsbeslut återges i bilaga 1.

I propositionen har intagits ett utkast till rambeslut och ett utkast till intyg i den lydelse dokumenten hade innan den språkliga utformningen hade granskats av EU:s s.k. juristlingvister. En sådan granskning har sedermera skett. Några ändringar i sak har inte gjorts, förutom att rambeslutet anges bli tillämpligt på Gibraltar. De juristlingvistgranskade dokumenten återges i bilaga 2.

Utkast till uttalande från rådet i anslutning till rambeslutet återges i bilaga 3.

Propositionens huvudsakliga innehåll

Inom Europeiska unionen har utarbetats ett utkast till rambeslut om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på brottmålsdomar avseende fängelse eller andra frihetsberövande åtgärder i syfte att verkställa dessa inom Europeiska unionen. Utkastet till rambeslut är utarbetat på initiativ av Österrike, Finland och Sverige och innehåller bestämmelser om överförande mellan medlemsstaterna av verkställighet av frihetsberövande påföljder. I propositionen föreslås att utkastet till rambeslut ska godkännas av riksdagen.

I rambeslutet finns bestämmelser om under vilka förutsättningar en medlemsstat ska erkänna en dom och verkställa en frihetsberövande påföljd som dömts ut i en annan medlemsstat. Efter det att verkställigheten har överförts ska verkställigheten ske i den verkställande staten på samma sätt som en inhemsk frihetsberövande påföljd. Rambeslutet uppställer tidsfrister för beslut om erkännande och verkställighet av frihetsberövande domar som har meddelats i andra medlemsstater och även för själva överförandet av den dömde.

Den tidpunkt då medlemsstaterna ska ha genomfört bestämmelserna i rambeslutet är ännu inte bestämd. I propositionen redovisas vilken lagstiftning och övrig reglering som rambeslutet kräver. Förslag till lagstiftning läggs dock inte fram i propositionen.

Utskottets överväganden

Godkännande av rambeslut om överförande av frihetsberövande påföljder inom Europeiska unionen

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen godkänner utkastet till rambeslut om överförande av frihetsberövande påföljder inom Europeiska unionen. Riksdagen godkänner vidare att Sverige ska lämna en underrättelse om avsikten att fortsätta tillämpa det nordiska samarbetet om överförande av frihetsberövande påföljder enligt artikel 26.4 samt att Sverige inte ska lämna någon förklaring enligt artikel 28.2. Riksdagen avslår motionsyrkanden om behovet av garantier mot förföljelse och tortyr samt om att kommande propositioner om antagande av rambeslut ska innehålla förslag till följdlagstiftning.

Jämför reservationerna 1 (s, v, mp) och 2 (v, mp).

Propositionen

Allmänt om rambeslutet

Rambeslutet omfattar endast frihetsberövande påföljder som dömts ut på grund av en brottslig gärning. Böter och andra icke frihetsberövande påföljder samt särskild rättsverkan av brott faller således utanför rambeslutets tillämpningsområde. Om det utöver den frihetsberövande påföljden har dömts ut t.ex. böter, men dessa ännu inte betalats eller drivits in, ska detta inte hindra att den frihetsberövande påföljden överförs. Rambeslutet är tillämpligt oavsett om den dömde befinner sig i den utfärdande eller i den verkställande staten (artikel 3).

Av artikel 4 framgår i vilka fall den verkställande staten är skyldig att erkänna en dom och verkställa en påföljd samt i vilka fall detta är frivilligt för den verkställande staten. Bestämmelsen ska läsas tillsammans med artikel 6 som reglerar i vilka fall den dömdes samtycke till överförande är en förutsättning för överförande. Den verkställande staten är skyldig att erkänna en dom och verkställa en påföljd när den dömde är medborgare och bor i den verkställande staten (artikel 4.1[a]). Den dömdes samtycke krävs inte i ett sådant fall, vilket är en nyordning i förhållande till de bestämmelser som i dag reglerar samarbetet mellan medlemsstaterna och som återfinns i vissa överenskommelser antagna av Europarådet. Med begreppet ”bor” ska enligt skäl 17 förstås den ort till vilken den dömde har anknytning genom hemvist samt omständigheter som familj, sociala och yrkesmässiga band. Även i fall där den dömde inte bor i den verkställande staten är den staten skyldig att erkänna en dom och verkställa en

påföljd om den dömda är medborgare där och kommer att utvisas eller avvisas dit efter verkställigheten av påföljden på grund av ett utvisnings- eller avvisningsbeslut eller ett annat beslut om avlägsnande som ingår i domen eller i ett annat avgörande eller åtgärd som vidtas till följd av domen (artikel 4.1 [b]). Samtycke från den dömda krävs inte heller i dessa fall, vilket motsvarar den ordning som gäller i dag.

I övriga fall, dvs. när påföljden avser andra än medborgare som bor i eller ska utvisas till den verkställande staten, är den verkställande staten inte skyldig att verkställa påföljden, utan måste samtycka i varje enskilt fall (artikel 4.1[c]). Dessutom krävs den dömdes samtycke i dessa fall, utom när han eller hon flytt till den verkställande staten för att undvika straffverkställighet i den utfärdande staten.

En medlemsstat kan genom en förklaring utvidga det tvingande samarbetsområdet som verkställande stat till att omfatta även vissa personkategorier som annars faller inom det frivilliga tillämpningsområdet (artikel 4.7). De personkategorier som omfattas av denna möjlighet är dömda personer som inte är medborgare i den verkställande staten, men som sedan minst fem år är stadigvarande och lagligen bosatta där och kommer att behålla sina permanenta uppehållstillstånd där, samt alla medborgare i den verkställande staten, även om de inte bor där eller ska utvisas dit. Vad som avses med permanent uppehållstillstånd definieras särskilt i rambeslutet.

Rambeslutet innehåller också bestämmelser om bl.a. dubbel straffbarhet, vägransgrunder och förfaranderegler.

Regeringen anför att rambeslutet syftar till att förenkla och effektivisera överförandet av frihetsberövande påföljder mellan medlemsstaterna och att ge dömda bättre möjligheter att kunna avtjäna sådana straff i sina hemländer. Rambeslutet syftar också till att närma medlemsstaternas lagstiftning till varandra och är enligt artikel 34.2 i Fördraget om Europeiska unionen bindande för medlemsstaterna när det gäller det resultat som ska uppnås, men överläter åt staterna att bestämma hur. Regeringen bedömer att genomförandet av rambeslutet i Sverige kräver lagändringar. Det krävs därför enligt 10 kap. 2 § regeringsformen riksdagens godkännande innan Sverige kan rösta för ett antagande av rambeslutet i ministerrådet. Sverige har lämnat en parlamentarisk reservation med den innebörden.

Dömda som riskerar förföljelse

Regeringen återger i propositionen att Migrationsverket i sitt remissvar anför att det för Sverige som utfärdande stat är viktigt att säkerställa att dömda personer som är flyktingar eller skyddsbehövande i övrigt inte efter avtjänat straff i den verkställande staten riskerar att sändas vidare till sitt ursprungsland och därmed riskera förföljelse. Med anledning av verkets synpunkter anför regeringen att ett sådant skydd torde finnas i och med att alla medlemsstater i Europeiska unionen har folkrättsliga förpliktelser att inte sända vidare personer som riskerar sådan behandling enligt bl.a. kon-

ventionen om flyktingars rättsliga ställning och dess tilläggsprotokoll och Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

Frågan om följdlagstiftning

Regeringen anför att behovet av ny lagstiftning för att genomföra rambeslutet i svensk lag förutses vara omfattande. Det kan antas att lagstiftningsarbetet i vissa delar är komplicerat och kräver noggranna analyser och överväganden. Det vore enligt regeringen givetvis att föredra att riksdagen fick möjlighet att ta ställning till såväl frågan om att anta rambeslutet som erforderliga lagändringar vid ett och samma tillfälle. Det finns dock en politisk överenskommelse mellan medlemsstaterna om innehållet i rambeslutet, vilken för svensk del har föregåtts av sedvanligt samråd med riksdagen, och regeringen anför att det är önskvärt att rambeslutet kan antas inom en snar framtid. Om lagförslag tas fram redan före antagandet av ett rambeslut kan Sverige, till skillnad från övriga medlemsstater, inte utnyttja den genomförandetid och de möjligheter att samverka med de andra staterna som annars finns. Till detta kommer behovet att anta färdigförhandlade rambeslut innan EU:s nya reformfördrag, Lissabonfördraget, träder i kraft, varvid denna typ av instrument inte längre kommer att tillämpas beträffande det straffrättsliga samarbetet. Det träder i kraft den 1 januari 2009 förutsatt att samtliga medlemsstater då har ratificerat fördraget. Utarbetandet av förslag till lagändringar skulle innebära att rambeslutet inte kan antas före Lissabonfördragets ikraftträdande. En konsekvens av detta vore att införandet av en gemensam ordning för överförande av frihetsberövande påföljder inom EU fördröjs avsevärt och därmed även den förbättring av det straffrättsliga samarbetet som samarbetsformen förväntas medföra, inte minst för svenskt vidkommande. Mot bakgrund av dessa skäl anser regeringen att det är viktigt att medverka till att rambeslutet antas snarast. Den nya lagstiftningen och förslag om var den bör införas bör presenteras först efter det att lagstiftningsbehovet har analyserats och övervägts och sedvanligt beredningsunderlag finns att tillgå. Med hänsyn härtill och för att undvika att genomförandet av rambeslutet försenas flera år, föreslås inte nu någon ny lagstiftning.

Svenska förklaringar till rambeslutet

Regeringen anför att Sverige bör lämna en underrättelse om avsikten att fortsätta tillämpa det nordiska samarbetet om överförande av frihetsberövande straff i den utsträckning det samarbetet gör det möjligt att fördjupa eller vidga målen för rambeslutet och bidrar till att ytterligare förenkla eller underlätta förfarandena för verkställighet av påföljder (artikel 26.4). Vidare anför regeringen att Sverige inte bör begränsa rambeslutets retroaktiva tillämpning. Sverige bör därför avstå från att lämna en förklaring om att från rambeslutets tillämplighet undanta lagakraftvunna domar som har meddelats fram till tre år efter ikraftträdandet av rambeslutet (artikel 28.2).

Motionerna

I motionerna Ju23 (v) och Ju24 (s) anföras att regeringen i det kommande lagstiftningsarbetet särskilt bör försäkra sig om att dömda personer som är flyktingar eller skyddsbehövande i övrigt efter verkställd påföljd inte riskerar att sändas vidare till sitt ursprungsland och därmed riskera förföljelse eller tortyr.

I motion Ju23 (v) begärs vidare att kommande propositioner om antaganden av rambeslut ska innehålla förslag till följdlagstiftning.

Utskottets ställningstagande

Den ökade rörligheten inom EU innebär att behovet av att överföra straffverkställighet mellan medlemsstaterna ökar. Utskottet delar regeringens uppfattning att en förutsättning för att det straffrättsliga samarbetet ska bli effektivt är att det omfattar hela rättskedjan, från förundersökningsstadiet till verkställighetsstadiet. Rambeslutet kompletterar den del av det straffrättsliga samarbetet som är direkt inriktat på brottsutredning och brottsbekämpning. Genom framför allt ökad förutsebarhet och ett större tillämpningsområde innebär rambeslutet som regeringen anför att personer dömda i andra länder än sina hemländer ges bättre möjligheter att avtjäna straffen i hemlandet, där förutsättningarna för social återanpassning regelmässigt får antas vara bättre än i domlandet. Införandet av tidsfrister och slopandet av formalia bidrar vidare till ett effektivare samarbete. Sammantaget anser utskottet att riksdagen bör godkänna det utkast till rambeslut som utarbetats inom EU. Utskottet föreslår också att riksdagen i enlighet med regeringens förslag godkänner att Sverige ska lämna en underrättelse om avsikten att fortsätta tillämpa det nordiska samarbetet om överförande av frihetsberövande påföljder enligt artikel 26.4 samt att Sverige inte ska lämna någon förklaring enligt artikel 28.2 om att från rambeslutets tillämplighet undanta lagkraftvunna domar som har meddelats fram till tre år efter ikraftträdandet av rambeslutet.

När det gäller de synpunkter som framförs i motionerna Ju23 och Ju24 om att regeringen i det kommande lagstiftningsarbetet särskilt bör försäkra sig om att dömda personer som är flyktingar eller skyddsbehövande i övrigt efter verkställd påföljd inte riskerar att sändas vidare till sitt ursprungsland och därmed riskera förföljelse eller tortyr instämmer utskottet i vad regeringen anför. Även utskottet gör således bedömningen att ett sådant skydd torde finnas i och med att alla medlemsstater i Europeiska unionen har folkrättsliga förpliktelser att inte sända vidare personer som riskerar sådan behandling enligt bl.a. konventionen om flyktingars rättsliga ställning och dess tilläggsprotokoll samt Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. Motionerna bör därför avslås i behandlade delar.

Utskottet kan instämma i den uppfattning som framförs i motion Ju23 om att riksdagen skulle få ett bättre underlag för sitt ställningstagande om ärenden om godkännande av rambeslut kunde beredas på samma sätt som andra internationella överenskommelser, dvs. med ett traditionellt utredningsförfarande och med framtagande av förslag till svensk följdlagstiftning. Som regeringen anför finns det dock en politisk överenskommelse mellan medlemsstaterna om innehållet i rambeslutet. Denna har för svensk del föregåtts av sedvanligt samråd med riksdagen. Även utskottet anser därför att det är önskvärt att rambeslutet kan antas inom en snar framtid. Med hänsyn till detta och med hänvisning till de skäl regeringen i övrigt anför bör riksdagen avslå motionen i nu behandlad del.

Reservationer

Utskottets förslag till riksdagsbeslut och ställningstaganden har föranlett följande reservationer. I rubriken anges vilken punkt i utskottets förslag till riksdagsbeslut som behandlas i avsnittet.

1. Dömda som riskerar förföljelse, punkt 2 (s, v, mp)

av Thomas Bodström (s), Margareta Persson (s), Elisebeht Markström (s), Karl Gustav Abramsson (s), Lena Olsson (v), Kerstin Haglö (s), Mehmet Kaplan (mp) och Maryam Yazdanfar (s).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motionerna 2007/08:Ju23 yrkande 1 och 2007/08:Ju24.

Ställningstagande

Genom rambeslutet blir det möjligt att inom EU överföra personer som efter verkställd påföljd ska utvisas till ett land utanför unionen. Migrationsverket har i sitt remissvar framfört att när det gäller dömda personer som är flyktingar eller skyddsbehövande i övrigt, är det viktigt att Sverige försäkras sig om att de efter avtjänat straff i den verkställande staten inte riskerar att sändas vidare till sitt ursprungsland och därmed riskera förföljelse eller tortyr. Vi menar att det måste finnas garantier i detta avseende. Regeringen bör beakta denna fråga i det kommande lagstiftningsarbetet.

2. Följdlagstiftning i propositioner om godkännande av rambeslut, punkt 3 (v, mp)

av Lena Olsson (v) och Mehmet Kaplan (mp).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 3 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2007/08:Ju23 yrkande 2.

Ställningstagande

Under den förra mandatperioden riktades kritik från flera riksdagspartier mot den dåvarande regeringen för att man i propositioner om godkännande av rambeslut inte lade fram förslag till följdlagstiftning. Vi kan nu konstatera att den nuvarande regeringen agerar på samma sätt.

Lagstiftningsprocessen måste utgå från demokratisk insyn. Det är mycket olyckligt om lagstiftning hastas fram eftersom riksdagen bör ges möjlighet att bedöma konsekvenserna av sina beslut. För att säkerställa rättssäkerheten och för att värna en demokratisk lagstiftningsprocess bör därför kommande propositioner om antaganden av rambeslut innehålla förslag till följdlagstiftning.

Det får ankomma på regeringen att i fortsättningen presentera förslag till följdlagstiftning i propositioner om godkännande av rambeslut.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2007/08:84 Sveriges antagande av rambeslut om överförande av frihetsberövande påföljder inom Europeiska unionen:

1. Riksdagen godkänner det inom Europeiska unionen upprättade utkastet till rambeslut om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på brottmålsdomar avseende fängelse eller andra frihetsberövande åtgärder i syfte att verkställa dessa inom Europeiska unionen (avsnitt 6.1).
2. Riksdagen godkänner att Sverige ska lämna en underrättelse om avsikten att fortsätta tillämpa det nordiska samarbetet om överförande av frihetsberövande påföljder enligt artikel 26.4 (avsnitt 6.2).
3. Riksdagen godkänner att Sverige inte ska lämna någon förklaring enligt artikel 27.2 (avsnitt 6.2).

Följdmotionerna

2007/08:Ju23 av Lena Olsson m.fl. (v):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen i det kommande lagstiftningsarbetet särskilt bör se till att försäkra sig om att dömda personer som är flyktingar eller skyddsbehövande i övrigt efter påföljden inte riskerar att sändas vidare till sitt ursprungsland och därmed riskera förföljelse.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att kommande propositioner om antaganden av rambeslut ska innehålla förslag till följdlagstiftning.

2007/08:Ju24 av Thomas Bodström m.fl. (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av garantier mot förföljelse och tortyr.

BILAGA 2

Utkast till rambeslut om överförande av frihetsberövande påföljder inom Europeiska unionen

EUROPEISKA
UNIONENS RÅD

Bryssel den 21 april 2008
(OR. en)

5602/08

COPEN 12

RÄTTSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: RÅDETS RAMBESLUT om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på brottmålsdomar avseende fängelse eller andra frihetsberövande åtgärder i syfte att verkställa dessa inom Europeiska unionen

RÅDETS RAMBESLUT 2008/.../RIF

av den

**om tillämpning av principen om
ömsesidigt erkännande på brottnålsdomar avseende
fångelse eller andra frihetsberövande åtgärder
i syfte att verkställa dessa
inom Europeiska unionen**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA RAMBESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 31.1 a och 34.2 b,

med beaktande av initiativet från Republiken Österrike, Republiken Finland och
Konungariket Sverige,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande¹, och

¹ EUT ...

av följande skäl:

- (1) Europeiska rådet i Tammerfors den 15–16 oktober 1999 fastslog att principen om ömsesidigt erkännande bör bli en hörnsten i det rättsliga samarbetet på både det civilrättsliga och det straffrättsliga området inom unionen.
- (2) Den 29 november 2000 antog rådet, i enlighet med slutsatserna från Tammerfors, ett åtgärdsprogram för genomförande av principen om ömsesidigt erkännande av domar i brottmål¹ och förordade därvid en utvärdering av behovet av moderna mekanismer för ömsesidigt erkännande av lagakraftvunna domar om frihetsberövande (åtgärd 14) samt en utvidgning av principen om överförande av dömda personer till att omfatta personer med hemvist i en medlemsstat (åtgärd 16).
- (3) Haagprogrammet för stärkt frihet, säkerhet och rättvisa i Europeiska unionen² förutsätter att medlemsstaterna fullföljer åtgärdsprogrammet, särskilt i fråga om verkställande av lagakraftvunna domar om fängelse.
- (4) Samtliga medlemsstater har ratificerat Europarådets konvention av den 21 mars 1983 om överförande av dömda personer. Enligt denna konvention kan överförande för fortsatt straffverkställighet endast ske till den stat där personen är medborgare och endast med den dömdes och de berörda staternas samtycke. Tilläggsprotokollet till den konventionen av den 18 december 1997, enligt vilket överförande under vissa förutsättningar får ske utan personens samtycke, har inte ratificerats av samtliga medlemsstater. Inget av instrumenten innehåller någon grundläggande skyldighet att ta emot dömda personer för verkställighet av straff eller åtgärder.

¹ EGT C 12, 15.1.2001, s. 10.

² EUT C 53, 3.3.2005, s. 1.

- (5) Processuella rättigheter i brottmål är avgörande för att säkerställa ömsesidigt förtroende bland medlemsstaterna i det rättsliga samarbetet. Förbindelserna mellan medlemsstaterna, vilka präglas av ett särskilt ömsesidigt förtroende för de övriga medlemsstaternas rättssystem, gör att den verkställande staten kan erkänna beslut som fattas av den utfärdande statens myndigheter. Man bör därför överväga att vidareutveckla det samarbete som föreskrivs i Europarådets instrument om verkställighet av domar i brottmål, särskilt när unionsmedborgare har blivit föremål för en brottmålsdom och dömts till fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd i en annan medlemsstat. Trots att den dömda personen måste ges tillfredsställande skydd, bör det inte längre vara nödvändigt att han eller hon medverkar i förfarandet genom att alltid ge sitt samtycke för att en dom ska kunna översändas till en annan medlemsstat för erkännande och verkställighet av den ådömda påföljden.
- (6) Detta rambeslut bör genomföras och tillämpas på ett sådant sätt att det går att respektera de allmänna principerna om jämlikhet, rättvisa och rimlighet.
- (7) Artikel 4.1 c innehåller en bestämmelse som ger utrymme för skönsmässig bedömning och gör det möjligt att i andra fall än dem som omfattas av punkt 1 a och b översända domen och intyget till exempelvis den medlemsstat där den dömda personen är medborgare eller den medlemsstat där den dömda personen bor och varit stadigvarande lagligt bosatt i minst fem år och kommer att få behålla sitt permanenta uppehållstillstånd i.

- (8) I de fall som avses i artikel 4.1 c förutsätter översändandet av domen och intyget till den verkställande staten samråd mellan de behöriga myndigheterna i den utfärdande och den verkställande staten och samtycke från den behöriga myndigheten i den verkställande staten. De berörda myndigheterna bör beakta omständigheter som till exempel vistelsens längd eller annan anknytning till den verkställande staten. Om den dömda personen kan komma att överföras till en medlemsstat och ett tredjeland enligt nationell lagstiftning eller internationella instrument, bör de behöriga myndigheterna i den utfärdande och den verkställande staten i samråd överväga om verkställighet i den verkställande staten förbättrar den sociala återanpassningen i högre grad än verkställighet i tredjelandet.
- (9) Verkställighet av påföljden i den verkställande staten bör förbättra den dömda personens möjligheter till social återanpassning. När den behöriga myndigheten i den utfärdande staten ska förvissa sig om att påföljden, genom verkställighet av påföljden i den verkställande staten, främjar syftet att underlätta den dömda personens sociala återanpassning, bör den beakta sådana faktorer som till exempel personens anknytning till den verkställande staten, frågan om han eller hon anser den staten vara platsen för familjeband samt språkliga, kulturella, sociala eller ekonomiska och andra band till den verkställande staten.
- (10) I artikel 6.3 hänvisas till den dömda personens inställning, som kan vara till hjälp framför allt när det gäller att tillämpa artikel 4.4. Orden "i synnerhet" är tänkta att även gälla fall där den dömda personens uppfattning innehåller information som kan vara relevant med avseende på skälen för att inte erkänna en dom och verkställa en påföljd. Bestämmelserna i artiklarna 4.4 och 6.3 utgör inte skäl för vägran med hänvisning till social återanpassning.

- (11) Polen behöver mer tid än de övriga medlemsstaterna för att bemöta de praktiska och materiella konsekvenserna av överförandet av polska medborgare som dömts i andra medlemsstater, i synnerhet mot bakgrund av den ökade rörligheten av polska medborgare inom unionen. Av detta skäl bör ett tillfälligt undantag vars omfattning begränsas till en period om högst fem år införas.
- (12) Detta rambeslut bör också i tillämpliga delar gälla vid verkställighet av påföljder i de fall som omfattas av artiklarna 4.6 och 5.3 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna¹. Utan att det påverkar det rambeslutet innebär detta bland annat att den verkställande staten för att överväga huruvida personen bör överlämnas eller domen verkställas i de fall som avses i artikel 4.6 i rambeslut 2002/584/RIF kan kontrollera förekomsten av ett skäl för att inte erkänna en dom och verkställa en påföljd i enlighet med artikel 9 i det här rambeslutet, bland annat genom att kontrollera dubbel straffbarhet i den utsträckning den verkställande staten avger en förklaring enligt artikel 7.4 i det här rambeslutet.
- (13) Detta rambeslut respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns genom artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen och som återspeglas i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt i kapitel VI. Ingenting i detta rambeslut bör tolkas som ett förbud att vägra verkställa ett beslut om det finns sakliga skäl att tro att påföljden har utdömts i syfte att straffa en person på grundval av dennes kön, ras, religion, etniska ursprung, nationalitet, språk, politiska uppfattning eller sexuella läggning eller att denna persons ställning kan skadas av något av dessa skäl.

¹ EGT L 190, 18.7.2002, s. 1.

- (14) Detta rambeslut bör inte hindra någon medlemsstat från att tillämpa sina konstitutionella regler om prövning i laga ordning, föreningsfrihet, tryckfrihet och yttrandefrihet i andra medier.
- (15) Detta rambeslut bör tillämpas i överensstämmelse med rättigheten för unionsmedborgare att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier i enlighet med artikel 18 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.
- (16) Bestämmelserna i detta rambeslut bör tillämpas i överensstämmelse med tillämplig gemenskapslagstiftning, särskilt direktiv 2003/86/EG¹, Direktiv 2003/109/EG² och 2004/38/EG³.
- (17) När det i detta rambeslut hänvisas till den stat där den dömda personen "bor", betyder det den ort till vilken denne har anknytning genom hemvist och faktorer som familj samt sociala eller yrkesmässiga band.
- (18) När artikel 5.1 tillämpas bör det vara möjligt att översända en dom, eller en bestyrkt kopia av den, och ett intyg till den behöriga myndigheten i den verkställande staten på ett sätt som lämnar en skriftlig uppteckning, till exempel med e-post eller fax, under omständigheter som möjliggör för den verkställande staten att fastställa äktheten.

¹ EUT L 251, 3.10.2003, s. 12.

² EUT L 16, 23.1.2004, s. 44.

³ EUT L 158, 30.4.2004, s. 77.

- (19) I de fall som avses i artikel 9.1 k bör den verkställande staten överväga att anpassa påföljden i enlighet med detta rambeslut innan den vägrar att erkänna och verkställa påföljden.
- (20) Vägransgrunden i artikel 9.1 k kan tillämpas även i fall där personen inte har funnits skyldig till brott om den behöriga myndigheten till följd av brottet beslutat om en annan frihetsberövande åtgärd än fängelse.
- (21) Vägransgrunden avseende territorialitet bör tillämpas endast i undantagsfall och med utgångspunkten att i största möjliga utsträckning samarbeta enligt bestämmelserna i detta rambeslut, samt med beaktande av dess syfte. Alla beslut om att tillämpa denna vägransgrund bör grundas på en analys från fall till fall och samråd mellan de behöriga myndigheterna i den utfärdande och den verkställande staten.
- (22) Den tidsgräns som avses i artikel 12.2 bör av medlemsstaterna genomföras på sådant sätt att det slutliga beslutet, inklusive ett förfarande för överklagande, som huvudregel slutförs inom 90 dagar.
- (23) Enligt artikel 18.1, och med förbehåll för de undantag som föreskrivs i punkt 2 ska specialitetsregeln gälla endast om personen har överförs till den verkställande staten. Detta rambeslut bör därför inte tillämpas om personen inte har överförs till den verkställande staten, till exempel om personen har flytt till den verkställande staten.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 1 *Definitioner*

I detta rambeslut avses med

- a) *dom*: ett beslut eller avgörande som fattats av en domstol i den utfärdande staten och som vunnit laga kraft och innebär att en fysisk person ådöms en påföljd,
- b) *påföljd*: fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd som utdöms under en begränsad eller obegränsad tid på grund av en straffbar gärning efter ett straffrättsligt förfarande,
- c) *utfärdande stat*: den medlemsstat där en dom meddelas,
- d) *verkställande stat*: den medlemsstat till vilken en dom översänds för erkännande och verkställighet.

Artikel 2

Fastställande av behöriga myndigheter

1. Varje medlemsstat ska underrätta rådets generalsekretariat om vilken eller vilka myndigheter som enligt nationell lag är behöriga enligt detta rambeslut när medlemsstaten är utfärdande stat eller verkställande stat.
2. Rådets generalsekretariat ska hålla den erhållna informationen tillgänglig för alla medlemsstater och för kommissionen.

Artikel 3

Syfte och tillämpningsområde

1. Syftet med detta rambeslut är att fastställa regler enligt vilka medlemsstaterna, för att underlätta en social återanpassning av den dömda personen, ska erkänna en dom och verkställa påföljden.
2. Detta rambeslut ska tillämpas om den dömda personen befinner sig i den utfärdande eller den verkställande staten.

3. Detta rambeslut ska endast tillämpas på erkännande av domar och verkställighet av påföljder i den mening som avses i detta rambeslut. Om utöver påföljden, böter dömts ut och/eller beslut om förverkande meddelats, men ännu inte betalats, indrivits eller verkställts, ska detta inte hindra översändandet av en dom. Erkännandet och verkställigheten av sådana avgöranden om böter och förverkande i en annan medlemsstat ska grundas på de tillämpliga instrumenten mellan medlemsstaterna, särskilt rådets rambeslut 2005/214/RIF av den 24 februari 2005 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på bötesstraff¹ och rådets rambeslut 2006/783/RIF av den 6 oktober 2006 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om förverkande².
4. Detta rambeslut ska inte påverka skyldigheten att iaktta de grundläggande rättigheter och de grundläggande rättsprinciper som återges i artikel 6 i fördraget.

¹ EUT L 76, 22.3.2005, s. 16.

² EUT L 328, 24.11.2006, s. 59.

Kapitel II

Erkännande av domar och verkställighet av påföljder

Artikel 4

*Kriterier för översändande av en dom
och ett intyg till en annan medlemsstat*

1. Förutsatt att den dömda personen befinner sig i den utfärdande staten eller i den verkställande staten och förutsatt att denna person gett sitt samtycke, om detta krävs enligt artikel 6, får en dom tillsammans med intyget, för vilket ett standardformulär återges i bilaga I, översändas till någon av följande medlemsstater:
 - a) Den medlemsstat där den dömda personen är medborgare och där han eller hon bor.
 - b) Den medlemsstat där han eller hon är medborgare och till vilken medlemsstat, som dock inte får vara den stat där han eller hon bor, den dömda personen kommer att utvisas eller avvisas när han eller hon frigges efter verkställigheten av påföljden på grund av ett utvisnings- eller avvisningsbeslut eller ett annat beslut om avlägsnande som ingår i domen eller i ett rättsligt eller ett administrativt beslut eller någon annan åtgärd som vidtas till följd av domen.
 - c) Annan medlemsstat än sådan medlemsstat som avses i a eller b, vars behöriga myndigheter samtycker till att få domen och intyget översänt till den medlemsstaten.

2. Översändandet av domen och intyget får ske när den behöriga myndigheten i den utfärdande staten efter samråd, i lämpliga fall, mellan de behöriga myndigheterna i den utfärdande och den verkställande staten, är förvissad om att verkställighet av påföljden i den verkställande staten skulle tjäna syftet att underlätta den dömda personens sociala återanpassning.
3. Innan domen och intyget översänds, får den behöriga myndigheten i den utfärdande staten på lämpligt sätt samråda med den behöriga myndigheten i den verkställande staten. Samråd ska vara obligatoriskt i de fall som avses i punkt 1 c. I dessa fall ska den behöriga myndigheten i den verkställande staten utan dröjsmål underrätta den utfärdande staten om sitt beslut att samtycka eller inte samtycka till översändandet av domen.
4. Under detta samråd får den behöriga myndigheten i den verkställande staten avge ett motiverat yttrande till den behöriga myndigheten i den utfärdande staten, enligt vilket verkställande av påföljden i den verkställande staten inte skulle tjäna syftet att underlätta den dömda personens sociala och gynnsamma återanpassning till samhället. Om inget samråd har ägt rum får ett sådant yttrande avges utan dröjsmål när domen och intyget har översänts. Den behöriga myndigheten i den verkställande staten ska ta ställning till detta yttrande och besluta om intyget ska återkallas eller ej.

5. Den verkställande staten får på eget initiativ begära att den utfärdande staten översänder domen tillsammans med intyget. Den dömda personen får också begära att de behöriga myndigheterna i den utfärdande eller den verkställande staten inleder ett förfarande för att översända domen och intyget enligt detta rambeslut. Framställningar som görs enligt denna punkt ska inte medföra någon skyldighet för den utfärdande staten att översända domen tillsammans med intyget.
6. När medlemsstaterna genomför detta rambeslut ska de anta bestämmelser, som i synnerhet beaktar syftet att underlätta den dömda personens återanpassning, och som ska ligga till grund för deras behöriga myndigheter när dessa fattar beslut om att samtycka eller inte samtycka till översändandet av domen och intyget i fall enligt punkt 1 c.
7. Varje medlemsstat får, antingen när detta rambeslut antas eller senare, till rådets generalsekretariat anmäla att dess förhandssamtycke enligt punkt 1c inte ska krävas för översändande av domen och intyget i förbindelserna med andra medlemsstater som gjort samma anmälan
 - a) om den dömda personen bor och sedan minst fem år är stadigvarande lagligt bosatt i den verkställande staten och kommer att få behålla sitt permanenta uppehållstillstånd i den staten, och/eller
 - b) om den dömda personen, i andra fall än de som avses i punkt 1 a och b, är medborgare i den verkställande staten.

I de fall som avses i led a ska permanent uppehållstillstånd betyda att den berörda personen

- är berättigad till permanent uppehållstillstånd i den berörda medlemsstaten i överensstämmelse med nationell lagstiftning som genomför den gemenskapslagstiftning som antagits på grundval av artiklarna 18, 40, 44 och 52 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, eller
- har ett giltigt uppehållstillstånd som permanent eller varaktigt bosatt i den berörda medlemsstaten i överensstämmelse med den nationella lagstiftning som genomför den gemenskapslagstiftning som antagits på grundval av artikel 63 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, när det gäller medlemsstater på vilka denna gemenskapslagstiftning är tillämplig, eller i enlighet med nationell lagstiftning, när det gäller medlemsstater på vilka den inte är tillämplig.

Artikel 5

Översändande av domen och intyget

1. Domen, eller en bestyrkt kopia av den, tillsammans med intyget ska av den behöriga myndigheten i den utfärdande staten översändas direkt till den behöriga myndigheten i den verkställande staten, på ett sätt som lämnar en skriftlig uppteckning under omständigheter som möjliggör för den verkställande staten att fastställa äktheten. Originalen av domen, eller en bestyrkt kopia av den, och originalet av intyget ska på begäran av den verkställande staten översändas dit. All officiell kommunikation ska också ske direkt mellan de nämnda behöriga myndigheterna.

2. Intyget ska vara undertecknat av den behöriga myndigheten i den utfärdande staten, vilken också ska intyga att dess innehåll är korrekt.
3. Den utfärdande staten ska översända domen tillsammans med intyget till endast en verkställande stat åt gången.
4. Om den behöriga myndigheten i den verkställande staten inte är känd av den behöriga myndigheten i den utfärdande staten, ska den sistnämnda vidta alla nödvändiga efterforskningar för att erhålla sådan information från den verkställande staten, även genom kontaktpunkterna i det europeiska rättsliga nätverk som inrättades genom rådets gemensamma åtgärd 98/428/RIF¹.
5. Om en myndighet i den verkställande staten tar emot en dom tillsammans med ett intyg och inte är behörig att erkänna denna och vidta de åtgärder som krävs för att verkställa den, ska den på eget initiativ översända domen tillsammans med intyget till den behöriga myndigheten i den verkställande staten och underrätta den behöriga myndigheten i den utfärdande staten om detta.

Artikel 6

Underrättelse till den dömda personen och dennes inställning

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2, får en dom tillsammans med ett intyg endast överlämnas till den verkställande staten för erkännande och verkställighet av påföljden med den dömda personens samtycke i enlighet med den utfärdande statens lagstiftning.

¹ EGT L 191, 7.7.1998, s. 4.

2. Den dömda personens samtycke ska inte krävas, när domen tillsammans med intyget översänds
 - a) till den medlemsstat där den dömda personen är medborgare och där han eller hon bor,
 - b) till den medlemsstat till vilken den dömda personen kommer att utvisas eller avvisas när han eller hon friges efter verkställigheten av påföljden på grund av ett utvisnings- eller avvisningsbeslut eller ett annat beslut om avlägsnande som ingår i domen eller i ett rättsligt eller ett administrativt beslut eller någon annan åtgärd som vidtas till följd av domen,
 - c) till den medlemsstat till vilken den dömda personen har flytt eller på annat sätt återvänt på grund av ett stundande straffrättsligt förfarande mot honom eller henne i den utfärdande staten eller efter en fällande dom i den utfärdande staten.
3. I alla de fall där den dömda personen fortfarande befinner sig i den utfärdande staten ska denne ges tillfälle att muntligen eller skriftligen uttrycka sin inställning. Om den utfärdande staten anser det nödvändigt på grund av den dömda personens ålder eller fysiska eller psykiska tillstånd, ska hans eller hennes juridiska ombud ges tillfälle att yttra sig.

Den dömda personens uppfattning ska beaktas när frågan om översändande av domen tillsammans med intyget avgörs. Om personen har använt sig av den möjlighet som föreskrivs i denna punkt, ska den dömda personens inställning översändas till den verkställande staten, särskilt med hänsyn till artikel 4.4. Om den dömda personen har framfört sin uppfattning muntligen, ska den utfärdande staten se till att den verkställande staten har tillgång till den skriftliga uppteckningen av denna.

4. Den behöriga myndigheten i den utfärdande staten ska underrätta den dömda personen, på ett språk som han eller hon förstår, om att den har beslutat att översända domen tillsammans med intyget med hjälp av det standardformulär för underrättelse som anges i bilaga II. Om den dömda personen befinner sig i den verkställande staten när detta beslut fattas, ska formuläret översändas till den verkställande staten, som ska underrätta den dömda personen om detta.
5. Punkt 2 a ska inte tillämpas i förhållande till Polen som utfärdande och verkställande stat i de fall där domen har meddelats innan fem år har förflutit räknat från och med den ...*.
Polen får när som helst anmäla till rådets generalsekretariat att landet inte längre kommer att använda sig av detta undantag.

Artikel 7

Dubbel straffbarhet

1. Följande brott ska medföra erkännande av domen och verkställighet av påföljden enligt villkoren i detta rambeslut och utan kontroll av om det föreligger dubbel straffbarhet för gärningen, förutsatt att brotten, som de definieras i den utfärdande statens lagstiftning, är straffbara i den utfärdande staten och kan leda till fängelse eller en annan frihetsberövande åtgärd under en längsta tid av minst tre år:
 - Deltagande i en kriminell organisation.
 - Terrorism.
 - Människohandel.

* Tre år efter det att detta rambeslut har trätt i kraft.

- Sexuellt utnyttjande av barn samt barnpornografi.
- Olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen.
- Olaglig handel med vapen, ammunition och sprängämnen.
- Korruption.
- Bedrägeri, inbegripet bedrägeri som riktar sig mot Europeiska gemenskapernas ekonomiska intressen enligt konventionen av den 26 juli 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen¹.
- Tvätt av vinning av brott.
- Penningförfalskning, inklusive förfalskning av euron.
- IT-brottslighet.
- Miljöbrott, inbegripet olaglig handel med hotade djurarter och hotade växtarter och växtsorter.
- Hjälptill olovlig inresa och olovlig vistelse.
- Mord och grov misshandel.
- Olaglig handel med mänskliga organ och vävnader.
- Människorov, olaga frihetsberövande och tagande av gisslan.

¹ EGT C 316, 27.11.1995, s. 49.

- Rasism och främlingsfientlighet.
- Organiserad stöld eller väpnat rån.
- Olaglig handel med kulturföremål, inbegripet antikviteter och konstverk.
- Svindleri.
- Beskyddarverksamhet och utpressning.
- Förfalskning och piratkopiering.
- Förfalskning av administrativa dokument och handel med sådana förfalskningar.
- Förfalskning av betalningsmedel.
- Olaglig handel med hormonpreparat och andra tillväxsubstanser.
- Olaglig handel med nukleära och radioaktiva ämnen.
- Handel med stulna fordon.
- Våldtäkt.
- Mordbrand.
- Brott som omfattas av den internationella brottmålsdomstolens behörighet.
- Kapning av flygplan eller fartyg.
- Sabotage.

2. Rådet får, efter att ha hört Europaparlamentet i enlighet med artikel 39.1 i fördraget om Europeiska unionen, när som helst enhälligt besluta att lägga till andra kategorier av brott i förteckningen i punkt 1. Rådet ska på grundval av den rapport som det erhåller i enlighet med artikel 29.5 i detta rambeslut bedöma om förteckningen ska utvidgas eller ändras.
3. När det gäller andra brott än de som omfattas av punkt 1 får den verkställande staten låta erkännande av domen och verkställighet av påföljden förenas med villkoret att de gärningar som föranlett domen ska utgöra ett brott enligt den verkställande statens lagstiftning, oberoende av brottsrekvisit eller brottets rättsliga rubricering.
4. Varje medlemsstat får när detta rambeslut antas eller senare genom en förklaring till rådets generalsekretariat ange att den inte kommer att tillämpa punkt 1. En sådan förklaring får när som helst återkallas. Förklaringar eller återkallanden av dessa ska offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning.

Artikel 8

Erkännande av domen och verkställighet av påföljden

1. Den behöriga myndigheten i den verkställande staten ska erkänna en dom som har översänts i enlighet med artikel 4 och i enlighet med förfarandet i artikel 5 och omedelbart vidta alla nödvändiga åtgärder för verkställighet av påföljden, såvida inte denna myndighet beslutar att åberopa något av skälen för att vägra erkännande eller verkställighet enligt artikel 9.

2. Om påföljdens längd är oförenlig med den verkställande statens lagstiftning, får den behöriga myndigheten i den verkställande staten endast besluta att anpassa påföljden om påföljden överstiger det strängaste straff som föreskrivs för liknande brott enligt den nationella lagstiftningen. Den anpassade påföljden får inte understiga det strängaste straff som föreskrivs för liknande brott enligt den verkställande statens nationella lagstiftning.
3. Om påföljdens art är oförenlig med den verkställande statens lagstiftning, får den behöriga myndigheten i den verkställande staten anpassa påföljden till ett straff eller en åtgärd som i dess egen lagstiftning föreskrivs för liknande brott. Ett sådant straff eller en sådan åtgärd ska så nära som möjligt motsvara den påföljd som dömts ut i den utfärdande staten och påföljden får därför inte omvandlas till bötesstraff.
4. Den anpassade påföljden får inte i förhållande till sin art eller längd vara strängare än den påföljd som utdömts i den utfärdande staten.

Artikel 9

Skäl för att inte erkänna en dom och verkställa en påföljd

1. Den behöriga myndigheten i den verkställande staten får vägra att erkänna domen och verkställa påföljden, om
 - a) det intyg som avses i artikel 4 är ofullständigt eller uppenbarligen inte motsvarar domen och inte har kompletterats eller korrigerats inom en rimlig tidsfrist som den behöriga myndigheten i den verkställande staten har bestämt,
 - b) de kriterier som anges i artikel 4.1 inte är uppfyllda,

- c) verkställighet av påföljden skulle strida mot principen om *ne bis in idem*,
- d) i fall som avses i artikel 7.3 och, såvida den verkställande staten har lämnat en förklaring enligt artikel 7.4, i fall som avses i artikel 7.1, domen avser gärningar som inte skulle utgöra ett brott enligt den verkställande statens lagstiftning. När det gäller skatter och andra avgifter, tullar och valutatransaktioner får dock verkställighet av domen inte vägras av det skälet att den verkställande statens lagstiftning inte föreskriver samma typ av skatter eller avgifter eller att den inte innehåller samma slags bestämmelser om skatter och andra avgifter, tullar och valutatransaktioner som den utfärdande statens lagstiftning,
- e) verkställighet av påföljden har preskriberats enligt den verkställande statens lagstiftning,
- f) det enligt lagen i den verkställande staten föreligger immunitet, som gör det omöjligt att verkställa påföljden,
- g) påföljden har ådömts en person som enligt lagen i den verkställande staten på grund av sin ålder inte kan göras straffrättsligt ansvarig för de gärningar som domen avser,

- h) mindre än sex månader av påföljden återstår att avtjäna vid den tidpunkt när domen tas emot av den behöriga myndigheten i den verkställande staten,
- i) domen meddelades i personens utemål, såvida det inte i intyget anges att personen kallats personligen eller via en företrädare med behörighet enligt den utfärdande statens nationella lagstiftning underrättats om tid och plats för den förhandling som ledde till att domen meddelades i personens utemål eller att personen har meddelat en behörig myndighet att han eller hon inte motsätter sig saken,
- j) den verkställande staten innan ett beslut fattas i enlighet med artikel 12.1 gör en framställning i enlighet med artikel 18.3 och den utfärdande staten i enlighet med artikel 18.2 g inte samtycker till att den berörda personen åtalas, döms eller på annat sätt berövas sin frihet i den verkställande staten för något annat brott, som begicks före överförandet, än det brott för vilket personen överförs,
- k) den påföljd som ådömts omfattar en åtgärd som innebär psykiatrisk vård eller hälso- och sjukvård eller annan frihetsberövande åtgärd som, trots artikel 8.3, inte kan verkställas av den verkställande staten i enlighet med dess rättssystem eller hälso- och sjukvårdssystem,
- l) domen avser straffbara gärningar som enligt den verkställande statens lagstiftning anses ha begåtts helt eller till stor eller väsentlig del på dess territorium eller på en plats som kan likställas med dess territorium.

2. Ett beslut enligt punkt 1 som rör brott som delvis har begåtts på den verkställande statens territorium eller på en plats som kan likställas med dess territorium ska fattas av den behöriga myndigheten i exceptionella fall där de specifika omständigheterna i varje enskilt fall ska beaktas och där särskild hänsyn ska tas till om brottet till stor eller väsentlig del har begåtts i den utfärdande staten.
3. I de fall som avses i punkt 1 a, b, c, i, k och l ska den behöriga myndigheten i den verkställande staten, innan den fattar ett beslut om att inte erkänna domen och verkställa påföljden, på lämpligt sätt samråda med den behöriga myndigheten i den utfärdande staten och i tillämpliga fall anmoda denna att utan dröjsmål tillhandahålla alla nödvändiga ytterligare upplysningar.

Artikel 10

Delvis erkännande och verkställighet

1. Om den behöriga myndigheten i den verkställande staten kan överväga att delvis erkänna domen och verkställa påföljden får den, innan den beslutar att helt vägra erkännande av domen och verkställighet av påföljden, samråda med den behöriga myndigheten i den utfärdande staten för att nå fram till en överenskommelse i enlighet med punkt 2.

2. De behöriga myndigheterna i den utfärdande och den verkställande staten får i varje enskilt fall komma överens om delvis erkännande och verkställighet av en påföljd i enlighet med de villkor som de fastställer, under förutsättning att erkännandet och verkställigheten inte leder till att påföljden blir strängare. Om en sådan överenskommelse saknas, ska intyget dras tillbaka.

Artikel 11

Uppskjutande av erkännande av domen

Om det intyg som avses i artikel 4 är ofullständigt eller uppenbarligen inte motsvarar domen får erkännandet av domen skjutas upp i den verkställande staten till dess att intyget har kompletterats eller korrigerats inom en rimlig tidsfrist som den verkställande staten bestämmer.

Artikel 12

Beslut om verkställighet av påföljden och tidsfrister

1. Den behöriga myndigheten i den verkställande staten ska så snart som möjligt besluta om den ska erkänna domen och verkställa påföljden samt underrätta den utfärdande staten om detta och om ett eventuellt beslut om att anpassa påföljden i enlighet med artikel 8.2 och 8.3.
2. Det slutgiltiga beslutet om erkännande av domen och verkställighet av påföljden ska fattas inom 90 dagar från mottagandet av domen och intyget, om det inte finns skäl för uppskjutande enligt artikel 11 eller artikel 23.3.

3. Om den behöriga myndigheten i den verkställande staten i undantagsfall inte kan hålla tidsfristen i punkt 1a, ska den utan dröjsmål på vilket sätt som helst underrätta den behöriga myndigheten i den utfärdande staten och ange skälen till förseningen och den tid som uppskattningsvis behövs för att det slutgiltiga beslutet ska fattas.

Artikel 13

Återkallande av intyget

Den utfärdande staten får, så länge verkställigheten av påföljden i den verkställande staten inte har påbörjats, återkalla intyget från den staten och ska då uppge skälen till detta. Den verkställande staten ska efter det att intyget återkallats inte längre verkställa påföljden.

Artikel 14

Provisoriskt anhållande

I fall där den dömda personen befinner sig i den verkställande staten får den verkställande staten, på den utfärdande statens begäran, innan domen och intyget anlänt eller före beslutet att erkänna domen och verkställa påföljden, anhålla den dömda personen eller vidta någon annan åtgärd för att säkerställa att den dömda personen stannar kvar på dess territorium, i avvaktan på ett beslut om erkännande av domen och verkställighet av påföljden. Påföljden får inte förlängas till följd av att någon period tillbringats i häkte på grund av denna bestämmelse.

Artikel 15

Överförande av dömda personer

1. Om den dömda personen befinner sig i den utfärdande staten, ska han eller hon överföras till den verkställande staten vid en tidpunkt som de behöriga myndigheterna i den utfärdande och den verkställande staten kommer överens om, dock senast 30 dagar efter det att den verkställande staten har fattat det slutgiltiga beslutet om att erkänna domen och verkställa påföljden.
2. Om oförutsedda omständigheter hindrar att den dömda personen överförs inom den tidsfrist som anges i punkt 1, ska de behöriga myndigheterna i den utfärdande och den verkställande staten omedelbart kontakta varandra. Överförandet ska äga rum så snart dessa omständigheter inte längre föreligger. Den behöriga myndigheten i den utfärdande staten ska omedelbart informera den behöriga myndigheten i den verkställande staten och de ska komma överens om en ny tidpunkt för överförandet. I sådant fall ska överförandet äga rum inom tio dagar från och med den nya tidpunkt som överenskommit.

Artikel 16

Transitering

1. Varje medlemsstat ska, i enlighet med nationell rätt, tillåta transitering genom sitt territorium av en dömd person som överförs till den verkställande staten, förutsatt att en kopia av det intyg som avses i artikel 4 har översänts till den medlemsstaten av den utfärdande staten tillsammans med framställningen om transitering. Framställningen om transitering och intyget får överföras på valfritt sätt, under förutsättning att det lämnar en skriftlig uppteckning. På begäran av den medlemsstat som ska tillåta transiteringen ska den utfärdande staten tillhandahålla en översättning av intyget till ett av de språk, angivet i framställningen, som den medlemsstat som mottagit framställningen om transitering godkänner.

2. När den medlemsstat som mottagit framställningen om transitering tar emot en sådan framställning ska den informera den utfärdande staten om den inte kan garantera att den dömda personen inte kommer att lagföras eller, med undantag för vad som förskrivs i punkt 1, kvarhållas eller på annat sätt få sin frihet inskränkt på dess territorium för ett brott som begicks eller en påföljd som dömts ut före hans eller hennes utresa från den utfärdande statens territorium. I detta fall kan den utfärdande staten återkalla sin begäran.
3. Den medlemsstat som mottagit framställningen om transitering ska informera om sitt beslut, vilket ska fattas med prioritet senast en vecka efter mottagandet av framställningen och enligt samma förfarande. Ett sådant beslut kan skjutas upp till dess att översättningen har översänts till den medlemsstat som mottagit framställningen om transitering, om en sådan översättning krävts enligt punkt 1.
4. Den medlemsstat som mottagit en framställning om transitering får hålla den dömda personen i förvar endast under den tid som krävs för transitering genom dess territorium.
5. Vid transport med flyg utan planerad mellanlandning ska det inte krävas någon framställning om transitering. Om en oplanerad mellanlandning görs, ska emellertid den utfärdande medlemsstaten lämna de uppgifter som avses i punkt 1 inom 72 timmar.

Artikel 17

Lag som reglerar verkställigheten

1. Verkställigheten av en påföljd ska regleras enligt lagen i den verkställande staten. Myndigheterna i den verkställande staten ska, om inte annat följer av punkterna 2 och 3, ha behörighet att besluta om genomförandet av verkställigheten och att fastställa alla åtgärder i samband därmed, inklusive grunderna för förtida eller villkorlig frigivning.
2. Den behöriga myndigheten i den verkställande staten ska från den frihetsberövande påföljden dra av den tid som den dömda personen redan avtjänat som frihetsberövad i anledning av det brott som låg till grund för domen.
3. Den behöriga myndigheten i den verkställande staten ska på begäran underrätta den behöriga myndigheten i den utfärdande staten om tillämpliga bestämmelser om förtida eller villkorlig frigivning. Den utfärdande staten kan samtycka till att tillämpa sådana bestämmelser eller återkalla intyget.
4. Medlemsstaterna får fastställa att de vid beslut om förtida eller villkorlig frigivning får ta hänsyn till de bestämmelser i nationell lagstiftning som den utfärdande staten angivit enligt vilka personen är berättigad till villkorlig frigivning vid en viss tidpunkt.

*Artikel 18**Specialitetsbestämmelse*

1. Om inte annat följer av punkt 2, får en person som överförs till den verkställande staten enligt detta rambeslut inte åtalas, dömas eller på annat sätt berövas sin frihet för något annat brott som begicks före överförandet, än det brott för vilket personen överförts.
2. Punkt 1 ska inte tillämpas i följande fall:
 - a) Personen har haft möjlighet att lämna territoriet i den verkställande staten men inte har gjort detta inom 45 dagar efter sitt slutliga frigivande eller har återvänt till detta territorium efter att ha lämnat det.
 - b) Brottet kan inte leda till fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd.
 - c) Det straffrättsliga förfarandet föranleder inte tillämpning av en åtgärd som innebär att den personliga friheten inskränks.
 - d) Den dömda personen kommer att bli föremål för en icke frihetsberövande påföljd, särskilt ett bötesstraff eller en åtgärd som träder i stället för detta, även om påföljden inskränker den personliga friheten.
 - e) Den dömda personen har samtyckt till överförandet.

- f) Den dömda personen har efter överförandet uttryckligen avstått från att utnyttja specialitetsbestämmelsen med avseende på specifika gärningar som begåtts före överförandet. Avståendet ska göras inför de behöriga rättsliga myndigheterna i den verkställande staten och protokollföras i enlighet med denna stats nationella lagstiftning. Avståendet ska inhämtas så att det framgår att personen har gjort detta frivilligt och fullt medveten om följderna av detta. Personen ska i detta syfte ha rätt till juridiskt biträde.
- g) I andra fall än de som omnämns under leden a–f, när den utfärdande staten ger sitt samtycke i enlighet med punkt 3.
3. En framställan om samtycke ska överlämnas till den behöriga myndigheten i den utfärdande staten tillsammans med de uppgifter som anges i artikel 8.1 i rambeslut 2002/584/RIF och åtföljas av en översättning enligt artikel 8.2 däri. Samtycke ska ges om det föreligger en skyldighet att överlämna personen enligt det rambeslutet. Beslutet ska fattas senast 30 dagar efter det att framställningen har mottagits. I de situationer som anges i artikel 5 i det rambeslutet måste de garantier som föreskrivs i den artikeln lämnas av den utfärdande staten.

*Artikel 19**Amnesti, nåd, omprövning av dom*

1. Amnesti eller nåd får beviljas av både den utfärdande staten och den verkställande staten.
2. Endast den utfärdande staten får fatta beslut om ansökan om omprövning av den dom varigenom den påföljd som ska verkställas enligt detta rambeslut utdömdes.

*Artikel 20**Information från den utfärdande staten*

1. Den behöriga myndigheten i den utfärdande staten ska omedelbart informera den behöriga myndigheten i den verkställande staten om varje beslut eller åtgärd som innebär att påföljden omedelbart eller inom en viss tid inte längre kan verkställas.
2. Den behöriga myndigheten i den verkställande staten ska upphöra med verkställigheten av påföljden så snart den erhåller information från den behöriga myndigheten i den utfärdande staten om det beslut eller den åtgärd som avses i punkt 1.

Artikel 21

Information från den verkställande staten

Den behöriga myndigheten i den verkställande staten ska utan dröjsmål och på ett sätt som lämnar en skriftlig uppteckning informera den behöriga myndigheten i den utfärdande staten

- a) om att domen och intyget vidarebefordras till den behöriga myndighet som är ansvarig för verkställigheten i enlighet med artikel 5.5,
- b) om att det i praktiken är omöjligt att verkställa påföljden på grund av att den dömda personen, efter det att domen och intyget har överförts till den verkställande staten, inte kan påträffas på den verkställande statens territorium; i detta fall ska den verkställande staten inte ha någon skyldighet att verkställa påföljden,
- c) om det slutliga beslutet att erkänna domen och verkställa påföljden, tillsammans med datumet för beslutet,
- d) om ett beslut att i enlighet med artikel 9 inte erkänna domen och verkställa påföljden samt skälen till beslutet,
- e) om ett beslut att anpassa påföljden enligt artikel 8.2 eller 8.3 samt skälen till beslutet,
- f) om ett beslut att inte verkställa påföljden av de skäl som anges i artikel 19.1 samt skälen till beslutet,

- g) om början och slutet på perioden med villkorlig frigivning, om detta anges i intyget av den utfärdande staten,
- h) om att den dömda personen har rymt från fängelset,
- i) om att påföljden har verkställts, så snart verkställigheten har fullföljts.

Artikel 22

Följder av överförande av den dömda personen

1. Om inte annat följer av punkt 2, får den utfärdande staten inte fortsätta verkställigheten av påföljden, när verkställigheten har påbörjats i den verkställande staten.
2. Rätten att verkställa påföljden ska återgå till den utfärdande staten, när denna har underrättats av den verkställande staten om att påföljden inte fullföljts enligt artikel 21 h.

Artikel 23

Språk

1. Intyget ska översättas till det officiella språket eller något av de officiella språken i den verkställande staten. Varje medlemsstat får när detta rambeslut antas eller senare i en förklaring som deponeras vid rådets generalsekretariat tillkännage att den godtar en översättning till ett eller flera andra av de officiella språken i Europeiska unionens institutioner.
2. Om inte annat följer av punkt 3, ska ingen översättning av domen krävas.

3. Varje medlemsstat får när detta rambeslut antas eller senare i en förklaring som deponeras vid rådets generalsekretariat, tillkännage att den som verkställande stat, i de fall där den anser att intygets innehåll är otillräckligt för att besluta om verkställighet av påföljden, omedelbart efter att ha mottagit domen och intyget får begära att domen eller väsentliga delar av den åtföljs av en översättning till det officiella språket eller något av de officiella språken i den verkställande staten eller till ett eller flera av de officiella språken i Europeiska unionens institutioner. En sådan begäran ska göras efter samråd mellan de behöriga myndigheterna i den utfärdande och den verkställande staten om det behövs för att indikera vilka väsentliga delar av domen som ska översättas.

Beslutet om erkännande av domen och verkställighet av påföljden kan skjutas upp till dess att översättningen har översänts av den utfärdande staten till den verkställande staten eller, om den verkställande staten beslutar att översätta domen på egen bekostnad, till dess att översättningen har erhållits.

Artikel 24

Kostnader

Den verkställande staten ska stå för kostnader som uppstår till följd av tillämpningen av detta rambeslut, förutom kostnaderna för överförandet av den dömda personen till den verkställande staten och sådana kostnader som uteslutande uppkommer på den utfärdande statens territorium.

*Artikel 25**Verkställighet av påföljder till följd av en europeisk arresteringsorder*

Utan att det påverkar bestämmelserna i rambeslut 2002/584/RIF ska bestämmelserna i det här rambeslutet i tillämpliga delar, i den utsträckning de är förenliga med bestämmelserna i det rambeslutet, gälla vid verkställighet av påföljder i de fall där en medlemsstat åtar sig att verkställa påföljden enligt artikel 4.6 i det rambeslutet eller där den i enlighet med artikel 5.3 i det rambeslutet har ställt som villkor att personen, i syfte att undvika straffrihet, ska återsändas för att avtjäna påföljden i den berörda medlemsstaten.

Kapitel III

Slutbestämmelser

*Artikel 26**Förhållande till andra avtal och överenskommelser*

1. Bestämmelserna i detta rambeslut ska, utan att det påverkar deras tillämpning i förbindelserna mellan medlemsstater och tredjeland eller deras tillämpning under övergångsperioden enligt artikel 28, från och med den ...* ersätta motsvarande konventionsbestämmelser som gäller förbindelserna mellan medlemsstaterna:
 - Den europeiska konventionen om överförande av dömda personer av den 21 mars 1983 och tilläggsprotokollet till denna av den 18 december 1997.

* Tre år efter det att detta rambeslut har trätt i kraft.

- Den europeiska konventionen om brottmålsdoms internationella rättsverkningar av den 28 maj 1970.
 - Avdelning III, kapitel 5, i tillämpningskonventionen av den 19 juni 1990 till Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna.
 - Konventionen mellan Europeiska gemenskapernas medlemsstater om verkställighet av utländska domar i brottmål av den 13 november 1991.
2. Medlemsstaterna får fortsätta tillämpa de bilaterala eller multilaterala avtal eller överenskommelser som är i kraft efter den...*, i den mån de gör det möjligt att fördjupa eller vidga rambeslutets målsättningar och bidrar till att ytterligare förenkla eller underlätta förfarandena för verkställighet av påföljder.
 3. Medlemsstaterna får ingå bilaterala eller multilaterala avtal eller överenskommelser efter den...**, i den mån dessa avtal eller överenskommelser gör det möjligt att fördjupa eller vidga rambeslutets målsättningar och bidrar till att ytterligare förenkla eller underlätta förfarandena för verkställighet av påföljder.
 4. Medlemsstaterna ska senast den...*** underrätta rådet och kommissionen om de gällande avtal och överenskommelser enligt punkt 2 som de önskar fortsätta att tillämpa. Medlemsstaterna ska även underrätta rådet och kommissionen om nya avtal eller överenskommelser enligt punkt 3, senast tre månader efter att de har undertecknats.

* Den dag då detta rambeslut antas.

** Den dag då detta rambeslut träder i kraft.

*** Tre månader efter det att detta rambeslut har trätt i kraft.

*Artikel 27**Territoriell tillämpning*

Detta rambeslut ska tillämpas på Gibraltar.

*Artikel 28**Övergångsbestämmelse*

1. För framställningar som mottagits före den ...* kommer även fortsättningsvis gällande rättsliga instrument om överförande av dömda personer att vara i kraft. För framställningar som tas emot efter detta datum ska de regler gälla som antas av medlemsstaterna i enlighet med detta rambeslut.
2. Medlemsstaterna får dock, när rådet antar detta rambeslut, avge en förklaring, där de anger att de, i de fall då den lagakraftvunna domen utfärdats före en av medlemsstaten angiven tidpunkt, som utfärdande och verkställande stat kommer att fortsätta att tillämpa de rättsliga instrument om överförande av dömda personer som är i kraft före den* Om en sådan förklaring har avgetts, ska dessa instrument tillämpas i sådana fall i förhållande till alla medlemsstater oavsett om de har avgett en motsvarande förklaring eller inte. Ifrågavarande tidpunkt får inte vara senare än den ...*. Denna förklaring ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*. Den kan återkallas när som helst.

* Tre år efter det att detta rambeslut har trätt i kraft.

Artikel 29

Genomförande

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta rambeslut senast den ...*.
2. Medlemsstaterna ska till rådets generalsekretariat och kommissionen överlämna texten till de bestämmelser genom vilka skyldigheterna enligt detta rambeslut införlivas med deras nationella lagstiftning. På grundval av en rapport som kommissionen utarbetar med hjälp av denna information ska rådet senast den ...** bedöma i vilken utsträckning medlemsstaterna har följt bestämmelserna i detta rambeslut.
3. Rådets generalsekretariat ska underrätta medlemsstaterna och kommissionen om de underrättelser eller förklaringar som lämnas i enlighet med artikel 4.7 och artikel 23.1 eller 23.3.
4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 35.7 i fördraget om Europeiska unionen ska en medlemsstat, som vid tillämpningen av artikel 25 i detta rambeslut erfarit upprepade svårigheter, som inte har lösts genom bilaterala samråd, underrätta rådet och kommissionen om sina svårigheter. Kommissionen ska på grundval av en sådan underrättelse och all annan tillgänglig information om denna, upprätta en rapport åtföljd av eventuella förslag som bedöms lämpliga i syfte att avhjälpa dessa svårigheter.

* Tre år efter det att detta rambeslut har trätt i kraft.
** Fyra år efter det att detta rambeslut har trätt i kraft.

5. Senast den ...* ska kommissionen utarbeta en rapport på grundval av den mottagna informationen och komplettera denna med sådana förslag som den finner lämpliga. Rådet ska på grundval av rapporter och initiativ från kommissionen se över detta rambeslut, särskilt artikel 19a, för att överväga om den ska ersättas av mer specifika bestämmelser.

Artikel 30
Ikraftträdande

Detta rambeslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i

På rådets vägnar
Ordförande

* Fem år efter det att detta rambeslut har trätt i kraft.

BILAGA I

INTYG

enligt artikel 4 i rådets rambeslut 2008/.../RIF⁺ av den ...^{**} om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på brottmålsdomar avseende fängelse eller andra frihetsberövande åtgärder i syfte att verkställa dessa inom Europeiska unionen¹

a) * Utfärdande stat:
* Verkställande stat:

b) Den domstol som har meddelat den lagakraftvunna domen i vilken påföljden dömts ut:
Officiellt namn:
Domen meddelades den (ange datum: dd-mm-åååå):
Domen vann laga kraft den (ange datum: dd-mm-åååå):
Domens referensnummer (i förekommande fall):

c) Information om den myndighet som kan kontaktas för frågor om intyget:
1. Typ av myndighet: Kryssa för tillämplig ruta:
 Central myndighet.
 Domstol.
 Annan myndighet.

⁺ EUT: Vänligen för in numret på detta rambeslut.

^{**} EUT: Vänligen för in datumet för detta rambeslut.

¹ "Detta intyg måste skrivas på eller översättas till något av den verkställande medlemsstatens officiella språk eller något annat språk som godtas av denna stat."

2.	Kontaktuppgifter för den myndighet som avses i punkt c 1: Officiellt namn: Adress: Tfn (landskod) (riktnummer): Fax (landskod) (riktnummer): E-postadress (om sådan finns):
3.	Möjliga språk för kontakter med myndigheten:
4.	Kontaktuppgifter om den person/de personer som kan kontaktas för ytterligare information för verkställighet av domen eller för överenskommelse om förfarande för överförande (namn, titel/grad, tfn, fax och e-postadress), om andra än i punkt 2:

d) Uppgifter om den person som har ådömts påföljden:

Namn:.....

Samtliga förnamn:.....

Namn som ogift, i förekommande fall:.....

Alias, i tillämpliga fall:.....

Kön:.....

Nationalitet:.....

ID-nummer eller socialförsäkringsnummer (i förekommande fall):.....

Födelsedatum:.....

Födelseort:.....

Senast kända adress/bostadsort:.....

Om uppgift finns, det språk som personen förstår:.....

.....

Den dömda personen befinner sig

i den utfärdande staten och ska överföras till den verkställande staten

i den verkställande staten och verkställigheten ska ske i den staten

.....

Kompletterande information som ska lämnas om den finns tillgänglig och om så är lämpligt:

1. Foto och fingeravtryck av personen och/eller uppgift om vilken person som kan kontaktas för att erhålla informationen:

.....

2. Den dömda personens typ av identitetskort eller pass och dess referensnummer:

.....

3. Den dömda personens typ av uppehållstillstånd och dess referensnummer:

.....

4. Andra relevanta uppgifter om den dömda personens familjemässiga, sociala eller yrkesmässiga band till den verkställande staten:

.....

.....

- e) Framställning från den utfärdande staten om provisoriskt anhållande (om den dömda personen befinner sig i den verkställande staten):

- Den utfärdande staten gör en framställning till den verkställande staten om att denna ska anhålla den dömda personen eller vidta någon annan åtgärd för att säkerställa att den dömda personen stannar kvar på dess territorium i avvaktan på ett beslut om erkännande och verkställighet av påföljden.

- Den utfärdande staten har redan gjort en framställning till den verkställande staten om att denna ska anhålla den dömda personen eller vidta andra åtgärder för att säkerställa att den dömda personen hålls kvar på dess territorium i avvaktan på ett beslut om erkännande och verkställighet av påföljden. Ange, om tillgängligt, namn på den myndighet i den verkställande staten som har fattat beslutet att göra en framställning om anhållande av personen:

.....

.....

.....

f) Uppgifter om eventuell tidigare europeisk arresteringsorder (nedan kallad "arresteringsorder"):

En arresteringsorder har utfärdats i syfte att verkställa ett fängelsestraff eller en annan frihetsberövande åtgärd och den verkställande staten åtar sig att verkställa påföljden eller den frihetsberövande åtgärden (artikel 4.6 i rambeslutet om en arresteringsorder).

Datum för utfärdandet av arresteringsordern och, i förekommande fall, referensnummer:
.....

Namn på den myndighet som utfärdade arresteringsordern:.....

Datum för beslut att åta sig verkställigheten och, i förekommande fall, referensnummer:
.....

Namn på den myndighet som utfärdade beslutet att verkställa påföljden:
.....

En arresteringsorder har utfärdats i syfte att lagföra en person som är medborgare eller bosatt i den verkställande staten och den verkställande staten har överlämnat personen på villkor att personen ska återsändas till den verkställande staten för att där avtjäna det fängelsestraff eller den frihetsberövande åtgärd som dömts ut i den utfärdande medlemsstaten (artikel 5.3 i rambeslutet om en arresteringsorder).

Datum för beslutet att överlämna personen:.....

Namn på den myndighet som beslutade om överlämningen:.....

Beslutets referensnummer (i förekommande fall):.....

Datum för överlämning av personen (i förekommande fall):.....

- g) Skäl för översändande av domen och intyget (om ruta f har fyllts i behöver denna ruta inte fyllas i).
- Domen och intyget översänds till den verkställande staten, eftersom den utfärdande myndigheten är förvissad om att verkställighet av påföljden i den verkställande staten skulle tjäna syftet att underlätta den dömda personens sociala återanpassning och:
- a) Den verkställande staten är den stat där den dömda personen är medborgare och där han eller hon bor.
 - b) Den verkställande staten är den stat där den dömda personen är medborgare och till vilken den dömda personen kommer att utvisas eller avvisas när han eller hon frigges efter verkställigheten av påföljden på grund av ett utvisnings- eller avvisningsbeslut eller ett annat beslut om avlägsnande som ingår i domen eller i ett rättsligt eller ett administrativt beslut eller någon annan åtgärd som vidtas till följd av domen. Om utvisnings- eller avvisningsbeslutet eller beslutet om avlägsnande inte ingår i domen, ange namnet på den myndighet som utfärdade beslutet, datum för utfärdandet samt, i förekommande fall, referensnummer:
 - c) Den verkställande staten är en annan stat än en stat som avses i a eller b, vars behöriga myndighet samtycker till översändande av domen och intyget till den staten.
 - d) Den verkställande staten har gjort en anmälan enligt artikel 4.7 i rambeslutet, och
 - det bekräftas att enligt den utfärdande statens behöriga myndighets kännedom bor den dömda personen i den verkställande staten och är sedan minst fem år stadigvarande lagligt bosatt i den staten och kommer att få behålla sitt permanenta uppehållstillstånd där, eller
 - det bekräftas att den dömda personen är medborgare i den verkställande staten.

h) Information om domen i vilken påföljden dömts ut:

1. Domen omfattar totalt ... brott.

En sammanfattning av fakta och en beskrivning av omständigheterna under vilka brottet eller brotten begicks, tidpunkt (datum och klockslag), plats och den dömda personens delaktighet i brottet eller brotten:

.....
.....
.....
.....

Brottets eller brottens beskaffenhet, brottsrubricering och den tillämpliga lagbestämmelse som domen grundar sig på:

.....
.....
.....

2. Markera i förekommande fall om det eller de brott som anges under punkt h 1, enligt definitionen i den utfärdande statens lagstiftning, utgör ett eller flera av följande brott, som i den utfärdande staten kan leda till fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd i minst tre år:

- Deltagande i en kriminell organisation.
- Terrorism.
- Människohandel.
- Sexuellt utnyttjande av barn samt barnpornografi.
- Olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen.

- Olaglig handel med vapen, ammunition och sprängämnen.
- Korruption.
- Bedrägeri, inbegripet bedrägeri som riktar sig mot Europeiska gemenskapernas ekonomiska intressen enligt konventionen av den 26 juli 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen.
- Tvätt av vinning av brott.
- Penningförfalskning, inklusive förfalskning av euron.
- IT-brottslighet.
- Miljöbrott, inbegripet olaglig handel med hotade djurarter och hotade växtarter och växtsorter.
- Hjälp till olovlig inresa och olovlig vistelse.
- Mord och grov misshandel.
- Olaglig handel med mänskliga organ och vävnader.
- Människorov, olaga frihetsberövande och tagande av gisslan.
- Rasism och främlingsfientlighet.
- Organiserad stöld eller väpnat rån.
- Olaglig handel med kulturföremål, inbegripet antikviteter och konstverk.
- Svindleri.
- Beskyddarverksamhet och utpressning.

<ul style="list-style-type: none">☐ Förfalskning och piratkopiering.☐ Förfalskning av administrativa dokument och handel med sådana förfalskningar.☐ Förfalskning av betalningsmedel.☐ Olaglig handel med hormonpreparat och andra tillväxsubstanser.☐ Olaglig handel med nukleära och radioaktiva ämnen.☐ Handel med stulna fordon.☐ Våldtäkt.☐ Mordbrand.☐ Brott som omfattas av den internationella brottmålsdomstolens behörighet.☐ Kapning av flygplan eller fartyg.☐ Sabotage. <p>3. Om det eller de brott som anges i punkt 1 ovan inte omfattas av punkt 2 eller om domen och intyget översänds till en medlemsstat som har förklarat att den kommer att göra en kontroll av dubbel straffbarhet (artikel 7.4 i rambeslutet), lämna en fullständig beskrivning av brottet/brotten i fråga:</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
--

i) Uppgifter om domen och påföljden:

1. Ange om domen meddelats som utevarodom:
 - Nej.
 - Ja, och det bekräftas att
 - personen personligen eller via en företrädare med behörighet enligt den utfärdande statens nationella lagstiftning underrättats om tid och plats för den förhandling som ledde till beslutet i personens utemått, eller
 - personen har meddelat en behörig myndighet att han/hon inte motsätter sig beslutet.
2. Uppgifter om påföljdens längd:
 - 2.1 Påföljdens totala längd (i dagar):.....
 - 2.2 Hela den period av den frihetsberövande påföljden som redan har avtjänats i samband med den påföljd för vilken domen meddelats (i dagar): till och med den (ange datum då beräkningen gjordes: dd-mm-åååå):.....
 - 2.3 Antal dagar som ska avräknas påföljdens sammanlagda varaktighet av andra skäl än de som anges i punkt 2.2 (t.ex. amnesti eller nåd som redan har beviljats avseende påföljden): (ange datum då beräkningen gjordes: dd-mm-åååå):
 - 2.4 Datum när strafftiden löper ut i den utfärdande staten
 - Inte möjligt att ange eftersom personen för närvarande inte är frihetsberövad
 - Personen är för närvarande frihetsberövad och påföljden förväntas, enligt den utfärdande statens lagstiftning, ha avtjänats fullt ut den (ange datum: dd-mm-åååå)¹:

¹ "För här in tidpunkten för när påföljden förväntas ha avtjänats fullt ut (utan att beakta möjligheten till någon form av förtida och/eller villkorlig frigivning) om personen skulle förbli i den utfärdande staten."

3.	Påföljdens art:
☐	Fängelse
☐	Annan frihetsberövande åtgärd (ange vilken):
j)	Uppgifter om förtida eller villkorlig frigivning:
1.	Enligt den utfärdande statens lagstiftning är den dömda personen berättigad till förtida eller villkorlig frigivning efter att ha avtjänat
☐	hälften av påföljden
☐	två tredjedelar av påföljden
☐	annan del av påföljden (ange vilken).....
2.	Den behöriga myndigheten i den utfärdande staten begär att få uppgifter om
☐	de tillämpliga bestämmelserna i den verkställande statens lagstiftning om förtida eller villkorlig frigivning av den dömda personen
☐	början och slutet på perioden för förtida eller villkorlig frigivning
k)	Den dömda personens synpunkter:
1.	☐ Den dömda personen har inte kunnat höras, eftersom han eller hon redan befinner sig i den verkställande staten.

2. Den dömda personen befinner sig i den utfärdande staten och

a) har begärt översändande av domen och intyget

har samtyckt till översändandet av domen och intyget

har inte samtyckt till översändandet av domen och intyget (ange skäl):

.....

.....

b) Den dömda personens inställning bifogas.

Den dömda personens inställning har redan översänts till den verkställande staten (ange datum: dd-mm-åååå):.....

l) Andra relevanta omständigheter i ärendet (frivillig information):

.....

.....

m) Avslutande information

Texten till domen/domarna bifogas intyget¹.

Underskrift av den myndighet som utfärdar intyget och/eller dess företrädare, vilken intygar att innehållet i intyget är korrekt:

.....

Namn:.....

Befattning (titel/grad):.....

Datum:.....

Officiell stämpel (i förekommande fall)

¹ Den behöriga myndigheten i den utfärdande staten måste bifoga alla de domar som rör ärendet och som krävs för att ge all information som behövs för att den lagakraftvunna domen ska kunna erkännas och påföljden verkställas. Även eventuella tillgängliga översättningar av domen/domarna får bifogas.

BILAGA II**UNDERRÄTTELSE TILL DEN DÖMDA PERSONEN**

Du underrättas härmed om ... (den utfärdande statens behöriga myndighets) beslut att överföra ... (den utfärdande statens behöriga domstols) dom av den ... (datum för domen) ... (referensnummer, om tillämpligt) till ... (verkställande stat) för erkännande och verkställighet av den däri ådömda påföljden i enlighet med nationell lagstiftning som genomför rådets rambeslut 2008/.../RIF av den ...¹ om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på brottmålsdomar avseende fängelse eller andra frihetsberövande åtgärder i syfte att verkställa dessa inom Europeiska unionen, EUT ...

Verkställigheten kommer att regleras av lagstiftningen i ... (verkställande stat). Myndigheterna i den staten kommer att ha behörighet att besluta om verkställighetsförfarandena och att fastställa alla åtgärder i samband därmed, inklusive grunderna för förtida eller villkorlig frigivning.

Den behöriga myndigheten i ... (verkställande stat) ska från den frihetsberövande påföljden dra av den tid som den dömda personen redan avtjänat som frihetsberövad i anledning av det brott som låg till grund för domen och påföljden. Den behöriga myndigheten i ... (verkställande stat) får endast anpassa påföljden om den till sin längd eller art är oförenlig med den statens lagstiftning. Den anpassade påföljden får inte till sin art eller längd vara strängare än den påföljd som dömts ut i ... (utfärdande stat).

¹ EUT: Vänligen för in nummer och datum för detta rambeslut.

BILAGA 3

Utkast till uttalande från rådet i anslutning till rambeslutet

Utkast till uttalande från rådet i anslutning till rambeslutet

”Rådet som är medvetet om att en lyckad återanpassning av den dömda personen i en stat med vilken han eller hon har de tätaste banden är det grundläggande syftet med detta rambeslut, vilket uttryckligen anges i dess artikel 3 och även bekräftas i ingressen, och som är enigt om att det ömsesidiga förtroendet mellan medlemsstaterna inte nödvändiggör ett införande av ett ytterligare skäl för avslag grundat på en oförenlighet mellan erkännandet av domen och återanpassningssyftet, framhåller att detta syfte bör vara en faktor av största vikt för den utfärdande staten varje gång ett beslut om behov av översändande av domen och intyget till den verkställande staten fattas”.